

TORONYIRÁNY

XIII. 35.

2019. szeptember 1.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 22. vasárnap

Szeptember 3. Nagy Szent Gergely pápa és egyháztanító

Szeptember 7. Szent Márk, István és Menyhért áldozópapok, kassai vértanúk

A Krisztus által ajánlott aszkézis tehát az önnevelés eszköze. Annyiban van rá szükség, amennyiben az embert alakítja, tökéletesíti. Még a Szentírás kemény kifejezései is erre vonatkoznak: az evangéliumban a kereszt vállalása egyet jelent Krisztus követésével. Tehát nem az önmegtágadás a cél, hanem az a feltétlen köteleességteljesítés, melyet Krisztus bemutatott. Ő nem állt meg a negatívumnál, hanem a pozitív jót követelte. Ezt teszi akkor is, amikor ilyen furcsa stílusban beszél: ha a szemed megbotránkoztat, vájd ki... aki megüti jobb arcodat, nyútsd a balt is. Előtte az az emberi tökéletesség lebeg, amellyel be lehet menni az örök életbe. Az ösztönös kívánságok, a szenvedély kitörései veszélyeztetik az üdvösséget, azért az önnevelésben szigorúnak kell lenni. A rendetlen hajlamok legyőzése árán válunk alkalmassá arra, hogy gyakoroljuk a szeretetet, az igazságosságot, a szelidséget és a megbocsátást. Csak önmagunk ellenőrzése tesz kitartóvá a munkában és a köteleességteljesítésben. Csak a bosszúvágy leküzdése segít ahhoz, hogy Isten kedvéért nagylelkűek legyünk. Pál apostol még hozzát teszi, hogy Krisztus nemcsak felszólított ennek a „tagjainkban levő más törvénynek” a leküzdésére, hanem megadja hozzá a kegyelmi segítséget is (Róm 7,25).

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizáció: A családokért: Imádkozzunk, hogy a családok imádságuk és szeretetteljes életük révén mindjobban az „igazi emberi növekedés iskoláivá” váljanak.

A szentmise olvasmányai

- 1. Sir 3,19-21.30-31** A valódi szellemi, lelki nagyság jele nem a beképzeltség és a gög, hanem a szerénység és az alázat.
- 2. Zsid 12,18-19.22-24a** Krisztus követői már nem jelképeken keresztül kerülnek kapcsolatba Istennel, hanem Jézus, Isten Fia által.
- 3. Lk 14,1-7-14** Jézus példabeszédben tanít az alázatra és a nagylelkűsége.

Buzdítás a szerénységre és a nagylelkűsége

A „példabeszéd” (parabolé) szót nem vehetjük itt teljesen a megszokott értelemben. Hiszen nem egyszerűen képszerű, szemléltető leírás következik, hanem olyan kommentár, amelyet Jézus egy konkrét eseményhez fűz: ahhoz, hogy a vendégek az első helyeket foglalják el. A „példabeszéd” kifejezés ezen a helyen arra utalhat, hogy a buzdításnak tágabb értelme is van. A Jézus által javasolt magatartásforma nemcsak az étkezésekre vonatkozik, hanem az emberi élet minden területére. Minden helyzetben a szerénységének és az alázatnak kellene meghatározni az emberi cselekvést, mert az Isten az alázatosakat szereti. Ahogyan a buzdításban említett házigazda, úgy Isten is megalazza a nagyravagyókat, de felmagasztalja az alázatosakat. Az Istenre való utalást, s ezzel együtt a korábbi „profán” jótanács vallásos síkra való áthelyezését a 11. versben találjuk meg.

Az evangéliumok más helyen is említést tesznek arról, hogy a farizeusokra, de különösen is az írástudókra mennyire jellemző volt a becsvágy, amely többek között abban mutatkozott meg, hogy előszeretettel foglalták el az első helyeket a zsinagógákban és a lakomákon (vö. MK 12, 39 párh.; Lk 11,43). Jézus a jelen esetben is hasonló magatartásra lesz figyelmes: a vendégek a főhelyeket keresik ki maguk számára. A görögökhöz hasonlóan a zsidók is az étkezéseknél az asztalt nem ülte, hanem kereveten heverve vették körül. Egy-egy kereveten három személy fért el. A tiszteletbeli hely az asztal felső végén vagy pedig a középső kerevet közepén volt. Jézus idejében a rang alapján határozták meg, hogy kié legyen a tiszteletbeli hely, a későbbi időben (kb. a 4. századtól) az életkor alapján.

Jézus tanácsa az, hogy a vendég ne az első helyet keresse ki magának. Jöhet ugyanis nála rangosabb személy, akinek át kell adnia a helyet, s ha nincs más szabad hely, az utolsó helyre kell távoznia. Mindez természetesen nyilvános megszégyenülést jelent számára. A tanács második fele, amely az első résszel párhuzamos felépítésű, de ellentétes tartalmú, a helyes eljárást mutatja be. A vendég foglalja el szerényen az utolsó helyet. A házigazda úgyszólván neki szánt helyre fogja őt felvezetni. Így megszégyenülés helyett megtiszteltetésben lesz része a meghívottak előtt. Jézus buzdítása nem új, hiszen az ószövetségi bölcsességi irodalomban is található hasonló jellegű tanácsok: „Ne toladodjál a király színe elé, ne akard a nagyok helyét elfoglalni! Jobban jársz, ha hívnak: >>Gyere ide följebb!<<, mintha elküldenek az előkelőbb elől!” (Péld 25,6 köv).

A vendégekhez intézett buzdítás utolsó mondata (11. v.) emeli kifejezetten vallási szintre az előző megfontolásokat. Ami már az emberi étkezések szintjén érvényes, az méginkább érvényes lesz az ítéletkor. Ahogy a házigazda megszegyeníti a nagyravagyót, és megtiszteltetésben részesíti az alázatosot, ugyanúgy cselekszik majd Isten is, amikor az emberek magatartását ítélet alá veti. Isten neve ugyan nem szerepel a szövegben, de a passzív igeforma - „megaláztatik”; „felmagasztaltatik”-, a zsidó szóhasználatnak megfelelően, egyértelműen az ő cselekvésére utal. Az a gondolat, hogy Isten az alázatosokat kedveli, gyakran nyer megfogalmazást a Bibliában, mind az Ó – mind az Újszövetségben: „Nagy vagy? Annál inkább alázd meg magadat, akkor majd kegyelmet találsz az Istennél” (Sír 3,18). „Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosaknak azonban kegyelmet ad” (Jak 4,6; 1Pét 5,5; vö. még Lk 1,52).

A vendégek után Jézus a vendéglátóhoz fordul, s azzal kapcsolatban ad tanácsot, hogy kiket hívjon meg étkezésre. A zsidók egyszerű hétköznapon kétszer tartottak étkezést: egy kisebb mérvűt a délelőtti órákban, és egy nagyobb mérvűt késő délután. Ez utóbbi volt a tulajdonképpeni főétkezés. A buzdításban szereplő „ebéd” (ariszton) és „vacso” (deipnon) erre a gyakorlatra utal. Mindegyik étkezésre szokásban volt vendégeket hívni, mégpedig elsősorban a rokonokat és a barátokat. Jézus éppen arra szólít fel, hogy a vendégeket hívó lépjen túl ezen a lehatárolt körön. Hiszen azon belül maradva a vendéglátást kizárólag a kölcsönösség elve határozza meg: a meghívott magától értetődően viszonzza a meghívást. Sőt a vendéglátásban, amely a meghitt közösségnek egyik legtermészetesebb formája, könnyen személyes érdekek kerülhetnek előtérbe. A buzdítást természetesen nem szabad túl radikálisan értelmezni, és azt olvasni ki belőle, hogy Jézus abszolút módon megtölti a közvetlen ismerősök meghívását. Nyilvánvalóan nem a rokon vagy baráti kapcsolat megszüntetését kívánja ő, hanem egy önmagában zárt, sokszor önző érdekeket szolgáló körből való kilépést. A vendégek meghívásában felül kell emelkedni a kölcsönösség szintjén. Nem azokra kell irányítani a figyelmet, akikről az ember viszonzást vár, hanem a társadalomból kizsáftottakra, akik semmiféle viszonzást nem tudnak adni. Ebben a jézusi mondatban ugyanaz a szemlélet tükröződik vissza, mint a síksági beszédben: a kölcsönösségen alapuló jöttet igazában nem jöttet (Lk 6,32-36). A jöttet alapja és értéke ugyanis az önzetlenségben és az ingyenességben van.

A szegények, sánták, bénák és vakok, akiknek meghívását Jézus szorgalmazza, a társadalom alacsony és megvetett rétegéhez tartoztak. Egyes ószövetségi szövegek (Lev 21,17-23; 2Sám 5,8 a Hetvenes fordításban) megtiltják számukra a templomba való belépést és az áldozatbemutatáson való részvételt. A qumráni esszus közösség egyetlen testi fogyatékos sem vett fel tagjai közé, és a végidőbeli asztalközösségből is kizárták tekintette őket (1QM 7,4; 1QSa 2,5-6). Ezen háttér ismeretében még inkább szembeűnő, hogy Jézus a polgári és a vallási közösségből kizártaknak a meghívását, s ezzel együtt a legbensőbb közösségbe való befogadását szorgalmazza. Érdekes, hogy a következő példabeszédben, amely az ünnepi lakomáról szól, az itt említett csoportok (szegények, sánták, bénák, vakok) szintén szerepelnek (14,21). A példabeszéd házigazdája, akiben Istent ismerhetjük fel, őket hívja meg, miután az elsőként meghívottak nem jöttek el a lakomára. A példabeszéd ezen mozzanatának a fényében Jézus buzdítása még nagyobb nyomatékot kap az evangélium olvasója előtt, hiszen magának Istennek példája támasztja azt alá.

A kizsáftottak meghívása, mint önzetlen jócselekedet teszi a vendéglátót igazán boldoggá. Bár jöttette nem viszonzásra irányult, mégsem marad viszonzás nélkül. A feltámadáskor maga az Isten fogja a szeretet ezen nagylelkű megnyilvánulását megjutalmazni. Érdekes az „igazak feltámadása” kifejezés, amelyet egyes exegeták azzal a felfogással hoznak összefüggésbe, mely szerint csak az igazak támadnak majd fel. Kétségtelen, hogy Jézus korában még nem volt egységes álláspont azzal kapcsolatban, hogy kiket is érint a feltámadás. Mind a részleges, mind pedig az általános feltámadásra találhatók példák (részleges: 2Mak 7,9. 14. 29; Lk 20,35; általános: ApCsel 24,15; Jn 5,28 köv.). Ennek ellenére nem szükséges, hogy az említett kifejezésben a feltámadásnak az igazakra való leszűkítését lássuk. A mondással ugyanis Jézus nem a feltámadottak számára akar tanítást adni, hanem az önzetlen jöttet jutalmának a bizonyosságát kívánja kifejezésre juttatni: a nagylelkű személy az igazak jutalmát kapja meg a feltámadáskor.

Kocsis Imre

Boldog szülők (37.)

A GYERMEKKOR LEGKOMOLYABB TEVÉKENYSÉGE

A játék jelentősége

Adjunk nagy teret az ugrálásnak, a futásnak, a tetszés szerinti lármázásnak! A testmozgás, zene, szavalás, a háziszínház, a séta nagyon hatásos eszközök a fegyelem eléréséhez, az erkölcs és az egészség fejlesztéséhez.” Don Bosco e szavai újabb bizonyítékát adják nevelélméletei hihetetlen modernségének. A játéknak, az udvarnak, a pihentető testedzésnek nagyon fontos szerepe van Don Bosco nevelési módszerében. Elképzelhetetlen lenne egy szalézi ház udvar, árkádok és játszóterem nélkül. Ma újra fel kell fedezni mindezt.

„A játékot a legfontosabb gyermekkori tevékenységnek kellene tartanunk” - írta Montaigne. De ez a „nagyon fontos tevékenység” ma komoly veszélyben van. A gyerekek nem játszanak: „néznek”, vagy ülnek és hagyják magukat beszipantani az elektronikus játékok által, amelyek csak részben elégték ki az igazi játék élményét.

Az, amit egy gyerek játék közben megtanul, alapvetően fontos a harmonikus és normális fejlődéséhez. Sok szülő erről meg is van győződve, de a fáradtság, az idegesség és a szükséges eszközök hiánya, főleg a városban gyorsan elhalványítják a legjobb szándékokat is.

A játékon keresztül érti meg a gyerek, hogy hogyan működnek a dolgok: mit lehet és mit nem lehet csinálni bizonyos tárgyakkal és miért. Miközben más gyerekekkel játszik, felfogja a véletlen és a valószínűség törvényeit, és azokat a magatartásbeli szabályokat, amelyeket tisztelni kell. Olyan dolgok ezek, amelyeket elektronikus géppel játszva nem lehet megtanulni.

A legfontosabb lecke, amit játék közben megtanul az ember az az, hogy a világ nem dől össze akkor sem, ha veszítünk. Ha az ember elveszít egy játékot, akkor megnyerheti a következőt, vagy az azutáni. A játékban vagy egy versenyen elszenvedett vereségen keresztül - ami után akár következhet egy győztes játék vagy verseny - a gyerekek meggyőződhetnek magukat arról, hogy az életben időleges kudarcok esetén sem szabad feladni a küzdelmet, sőt még olyan helyzetekben sem, amelyekben egyszer már vereséget szenvedett. Magától értetődik: abból a célból, hogy a gyerekek megtanulják ezt a leckét, alapvetően fontos, hogy a szülők ne a győzelemnek tulajdonítsanak jelentőséget, hanem a játék örömeinek. Annak az örömeinek, amit Don Bosco is megpróbált átadni a tanítványainak úgy, hogy együtt játszott velük. 1868-ban, ötvenhárom éves korában megnyert egy gyorsasági versenyt fiatal tanítványaival szemben.

De Don Bosco nevelési tevékenysége ennél többet is megérezett. A játékban a gyerekek felfedik igazi énjüket. Azokból a játékokból, amiket egy gyerek játszani szeret, következtethetünk arra, hogy hogyan látja és értelmezi a világot: milyennek szeretné, mi érdekli, milyen problémák szomorítják el. A játékon keresztül fejez ki olyan dolgokat, amelyeket szavakra nem tudna lefordítani.

Játék közben a gyerekek és a fiatalok érzik az élet „halk zenéjét”: öröm azt érezni, hogy a testük jól működik. A gyerekek, amikor a testüket használják, olyan túlradóak, hogy nem tudnak csöndben maradni. Hangosan is ki kell fejezniük „izmaik elégedettségét” azért, amire a testük képes.

Az együtt játszás az élet egy másik nagy sikerélményéhez vezet: ahhoz, hogy másokhoz képest is jól működünk. A legegyszerűbb csapatjátékok is konkrétan tesznek olyan elvont fogalmakat, mint a szolidaritás, az egyetértés és azt, hogy ezek milyen fontosak egy közös cél eléréséhez.

A szaléziak nevelésméletében van még egy fontos elem: a nevelőknek együtt kell játszaniuk a gyerekekkel. Azok a szülők, akik együtt játszanak a gyerekekkel, és ezzel őszintén osztoznak örömeikben, különleges kapcsolatot alakítanak ki velük, főként pedig lerakják az alapjait az intelligenciára nevelésnek, amiről már beszéltünk.

OTTHON, ÉDES OTTHON

A családi otthon jelentősége

Egy nagy iskola igazgatója, miután Don Bosco idejében ellátogatott Valdoccoba, meglepő nyilatkozatot tett: „Nektek a ti otthonaitokban olyan szerencsétek van, amilyen senki másnak sincs sem Torinóban, sem más vallási közösségekben. Van egy szobátok, amelybe ha az ember belép, bármilyen szomorú is volt előtte, biztos, hogy örömmel eltele lép ki belőle.” Don Bosco életrajzírója még hozzáfűzi: „És ezren vagyunk erre a bizonyíték.”

Don Bosco szobái ma is őrzik a derűs vendéglátás és a békességet hozó bensőségesség különleges légkörét. Olyan jellemző ez, amely mindegyik otthonában nagyon fontos volt. Don Bosco szinte soha nem beszélt „intézetekről”. Az ő álma a „fiatalok otthona” volt, az imádság és a kultúra otthona, rekreációs otthon (a szó teljes értelmében), találkozóhely a szabadság és a barátság légkörében, nyílt és készséges szívű nevelőkkel. A „otthon” szó egyetlen képben egyesíti érzések és érzelmek széles skáláját: egy olyan lakhely képe, ahol az ember jól érzi magát: a szeretet otthona. Valószínűleg nem létezik találhatóbb szó az „otthonalannál”, ami jobban kifejezné korunk nagy szenvedését. Ez a szó az egyik legmélyebb és legsajnálatosabb valóságot tárja föl: azt, hogy valaki nem tartozik sehová, nincs számára olyan hely, ahol biztonságban, védelemben és szeretve érezné magát. A keresztény hitnek az is része, hogy az életet úgy fogjuk fel, mint „a hazafelé vezető utat”, a halált pedig mint „hazaérkezést”.

Az otthonnak alapvető jelentősége van a család és mindenekelőtt a gyerekek szempontjából.

A bensőségesség fészke az a hely, ahol nincsen félelem, ahol az ember tényleg szabadnak érzi magát: szabad, mert nem aggódik, nem feszült, nem nehezedik rá nyomás. Az a hely, ahol levetheti maszkját, minden rákényszerített viselkedési formát. Ha ez nem így van, ha otthon is félelemben és feszültségben kell élnünk, akkor nagyon erős a diszkomfort-érzetünk, mert árulásnak érezzük, az élet hatalmas igazságtalanságának.

Az otthon a védőburok, második bőrünk. A gyerekek az otthon a biztonsággal azonosítják. Szüleik után ez a legfontosabb biztos pont az életükben.

A nyugalom oázisa, a pihenésé, a lelki és testi nyugalomé. Az a hely, ahol mindig van valaki, aki vár ránk. „Ha este későn megyek haza, mindig boldogsággal tölt el, ha látom, hogy a szüleim égve hagyták a bejáratnál a villanyt nekem” - mondja egy tizenhét éves fiatal. A legkisebbeknek - és nem csak nekik - meg kell tanulniuk tisztelni a felnőttek pihenését. Minden családban meg kellene lenni azoknak az időszakoknak, amikor a szülőknek joguk van egy kicsi nyugalomra.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Gyermeklélektan

Novalis, a német romantikus-misztikus költő röviddel a halála előtt írta, hogy „a legjobb gyöngesség a gyermeki érzékenység. Nincs nehezebb, mint saját törekenységünket hordozni. Az Úr azonban segít mindezek elviselésében.” Így iskolakezdekskor érdemes ezen a két mondaton hosszabban meditatálni. A gyerekről van szó, de általa a szülőről, hiszen amit a születés jelent, az egyúttal a maradandó gyermekség állapota később is, az a rejtett csoda, ami a teremtéssel közvetlenül Istennel köt össze.

Emlékezetes a jézusi mondás: „Ha nem lesztek olyanok, mint ez a gyermek, nem mentek be a mennyek országába.” Hogy értendő? Néhány éve a neves jezsuita: Hans Urs Balthasar könyvét olvashattuk, ami azóta lehetne kötelező olvasmány ilyenkor, szeptemberben. Többször előlépett már a lélek történetéből, hogy az embernek a bűnbeesés óta az elveszett Paradicsom utáni vágya a legerősebb, a folytonos törekvés vágya, újra megnyerni az elveszett Kertet. Balthasar szóban lévő könyve, a „Ha nem lesztek olyanok, mint ez a gyermek” az iménti pontnál megáll: „nem a gyermekkor idealizálásáról van szó, ez nem az elveszett Paradicsom. Nem szabad a gyermeki erényekből olyan ideálisat szőni, amit a gyermek nem birtokol, hiszen a gyermek még ezeknek az erényeknek tudatos megszerzése előtt van, s így minden erény vonatkozásában szabad...” A későbbi vágy az elveszett Paradicsom után a már tudatosult hiány, amit József Attila nem egy versében is olvasni. A novalisi bölcsesség a gyermeklélektan egyik sarkalatos igazsága: az Istennel és a szülővel való együttlét megkülönböztethetetlen érzés, amiből a jézusi mondás rögtön levezethető.

„Az anya és általa hordozott gyermeke között >>őseredeti azonosság<< van, olyan egység, amely messze nem tartozik egyedül a >>természet<<, a >>pszichológia<<, vagy a >>tudattalan<< rendjébe, hisz a gyermek már önmaga, vagyis egy másik ember.” A szülők „áldott egységének” a megborulása tehát mérhetetlen kárt okoz a gyermekben. Ebből látható igazán, hogy ez az eredeti gyermeki állapot mennyire veszélyeztetett, s hogy korunk házassági katalizmaiban bizony félelmetesek „Jézus szavai, amikor keményen szól azoknak, akik a kicsiket megbotránkoztatják, akik hisznek Őbenne...”.

hírek ..... információk

Az édesapáért imádkoztak augusztus 24-én az 1úton Zarándoklat résztvevői. A nemzetközi kezdeményezéshez a Szeged-Csanádi Egyházmegye hívei is csatlakozhattak: a szegediekén kívül Öttömösről, Mórahalomról, valamint Hódmezővásárhelyről érkező hívek is részt vettek a Nagybaldogasszony ünnepéhez kapcsolódó eseményen. A menet során templomoknál, keresztekénél és tájházknál álltak meg a résztvevők, hogy verseket, idézeteket olvassanak fel az édesapákról.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében (Torontál tér 4.) csütörtökönként, az este 6 órai szentmisét követően változatos témájú előadásokat, rendezvényeket szerveznek. Szeptember 5-én, este 7 órakor a Názáreti Mária című 100 perces film vetítésére kerül sor. Az újszegedi Nyár Esti Társaskör programjai minden érdeklődő számára nyitottak.

A Katolikus Karitászs szeretettel hívja a karitászs önkénteseit és munkatársait 8 óras (1 napos) „Időslátogató és otthoni segítségnyújtó” tréningjére szeptember 14-én szombatra, a szegedi Csongor tér 8. alatti Központi Irodájába. A képzés célja, hogy a Karitászs önkéntes munkatársainak segítséget nyújtson az idősök látogatásával, otthoni segítségnyújtásával kapcsolatos készségei és szakmai tudásuk fejlesztéséhez, és ahhoz, hogy feladatukat kompetenciahatáraikat ismerve, új módszereket, ismereteket szerezzék végrehajtásukhoz. Jelentkezni lehet szeptember 5-ig a hivatalos jelentkezési lapon, mely letölthető a www.szegedcsanadikaritasz.hu világhálós oldalról, vagy kérhető a szegedkaritasz@gmail.com címen, a 20/823-3779 telefonszámon, vagy személyesen a Csongor tér 8. szám alatti irodában.

A legnagyobb vajdasági zarándokünnep, a doroszlói-szentkúti búcsú szeptember 7-én és 8-án, a boldogságos Szűz Mária születésének napján, hagyományos nevén Kisboldogasszony ünnepén, illetve annak előestéjén lesz. Az idén is várhatóan több ezren érkeznek a kegyhelyre, hogy virággal, gyertyával és imádsággal köszöntsék Szűz Máriát. A szeptember 8-án, 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja. A kétnapos program alatt nem csak magyar, hanem szlovák és horvát nyelven is tartanak szentmiséket.

Az Egyetemi Lelkészség által szervezett, vasárnap este 8 órakor kezdődő szentmisék a nyári szünidő után, szeptember 8-án indulnak újra a Székese gyházban.

Az augusztus 28-i Placido Domingo koncertet követően a Szeged-Csanádi Egyházmegye közössége is birtokba veheti az újonnan épült Szent Gellért Fórumot. Az épületkomplexum nem csak a nyolcezer nézőt befogadó stadiont, hanem a kiegészítő létesítményeket, a 460 fős több funkcióú csarnokot, az edzőpályákat, tenisz- és kézilabdapályát, a gyermekjátékoszert és még sok más, kisebb létesítményt foglal magába, melyek igazi családi együttlétre alkalmas sport- és szabadidőkombinátot alkotnak. Így a Fórum a versenysport, a szabadidős tevékenységek, az iskolai oktatás, a különböző rendezvények, konferenciák, évnnyitók és más közösségi programok helyszínéül is szolgál.

Szeptember 8-án, vasárnap reggel 10 órától délután 6 óráig Koltay Gábor rendezésében egész napos programsorozattal várja a Fórum a egyházmegye területén élő családokat, érdeklődőket, akiknek a szervezők sokféle programot biztosítanak. A rendkívüli érdeklődésre tekintettel, a helyre szóló jegyeket az előzetes igények felmérése után, augusztus 20-át követően osztják szét a plébániák, iskolák, egyházi intézmények között.

Tíz órától a stadionban lesz a gyülekező, és a közönség ekkor nézheti meg először a látványos építményt. A 10.30-as kezdést követően 11-16 óra között a Fórum területén épített hat nagyméretű színpadon, köztük két gyerekszínpadon, sokműfajú kulturális program lesz, neves előadókkal és együttesekkel. A kulturális kavalkádban fellép a Kormorán, a 100 Folk Celsius együttes, az Ed Philips and the Memphis Patrol, Varga Miklós és Kalapács József, Szűcs Antal Gábor és Gál Péter latin duó együttese, nem utolsósorban pedig a szegedi Molnár Dixieland Band. A musical és operett műfaj kedvelői népszerű slágerösszeállításokat élvezhetnek Kádár Szabolcs és Gulyás Attila színművészek és társaik, valamint a Petőfi Musical Stúdió fiataljainak közreműködésével. A gyerekek az Alma és a Kolompos együttes, Csilla és a Banda, valamint a Bab Társulat műsorát élvezhetik. Vendégek lesznek a komáromi Magyarok Dalszínház művészei musical és gyermekeknek szóló programjukkal és a Tordasi Szivárvány együttes. Az artistaművészet csillagai mellett „utcazenészek”, néptáncosok is gondoskodnak az egésznapos jó hangulatról. Közben az ebédszünetben 13 és 14 óra között közös ebédet fogyasztanak el a résztvevők. Délután három órakor a stadionban 2x20 perces öregfiúk labdarúgó mérkőzésre is sor kerül a Ferencváros öregfiúk és a magyar katolikus papok vegyes csapatai között.

A stadionban az ünnepélyes megnyitót 16.30-kor kezdődik, melyen, a 100 tagú makói Forgasz Táncegyüttes és barátai (koreográfus: Doktor László) mellett ismert színészek és énekesek – Varga Miklós és két gyermeke, Szabolcs és Vivien, a Kormorán szolistái, Vadkerti Imre és Fehér Nóra, valamint Sipos Imre és Ruttay Laura – is közreműködnek. A megnyitót műsor végén hangzik el a csapat indulója, melyet „Ne féljetelek” címmel Koltay Gergely írt, és melynek előadásában →

az egyházmegye NB II-es felnőtt futballcsapatának játékosai is közreműködtek. A közösségi ünnepet Kiss-Rigó László püspök közreműködésével koncelebrációs szentmise zárja a stadionban.

A szervezők mindenkit szeretettel hívnak az egyházmegye közösségeiből. A részvétel természetesen ingyenes, a plébániákon, egyházmegyei intézményeken, illetve szervezeteken keresztül történő előzetes jelentkezés alapján lehetséges.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia (Torontál tér 4.) szeptember 8. és 12. között rendezik a Mária Napokat. A programok minden nap 18 órakor szentmisével zárulnak.

Szeptember 8., vasárnap: Kisboldogasszony

16.45 Rózsafüzér

17.30 Ének tanulás

18.00 Szentmise (Janes Zoltán)

Zenei szolgálat: Bóviz László vezetésével, gitáros énekkar)

Szeptember 9., hétfő: Rózsafüzér találkozó

16.00 Érkezés, éneklés

17.00 Rózsafüzér

18.00 Szentmise (Czár János)

Szeptember 10., kedd: Betegség szentségének kiszolgáltatása

16.45 Rózsafüzér

18.00 Szentmise (Varga János)

Zenei szolgálat: Szántóné Babi vezetésével a Szent Cecília énekkar

Szeptember 11., szerda: egész napos Szentségimádás

8.00 Szentségkítétel, Reggeli zsolozsma, Oltáriszentség rózsafüzér

9.00 Csöndes adoráció egész nap

16.45 Rózsafüzér papi hivatásokért

17.30 Esti zsolozsma

18.00 Szentmise (Hofher József)

Zenei szolgálat: Pechan Szabolcs vezetésével, Taize-i énekek

19.00 Taize-i imaóra

Szeptember 12., csütörtök: Szentségimádás iskolája

16.45 Rózsafüzér

17.30 Dicsőítés

18.00 Szentmise (Béri Renátó)

Előadás a „Szentségimádás iskolája” szervezésében

Rövid szentségimádás

Szeretevendégség

Technikai okok miatt átmenetileg zárva tart a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászs Szeged, Alföldi u. 46. szám alatti raktára. Kizárólag iskolatársakat és tanszereket tudnak fogadni a Karitászs központi irodájában, a Csongor tér 8-ban hétköznapokon 9-15 óra között.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia idei őszi kihelyezett ülését szeptember 3-án és 4-én tartja Pécsen, a Püspöki Székházban. A konferencián az MKPK tagjai kívül részt vesz az apostoli nuncius Michael A. Blume érsek is.

Liturgia – Művészettörténet – Műtárgy...ami az egyháztörténetből kimaradt: ismeretterjesztő előadások szakrális témákban, művészettörténeti megközelítésben címmel tanfolyamot hirdet a Magyar Képzőművészeti Egyetem. A szeptember 25-én kezdődő képzés időtartama egy szemeszter (12 x 1,5 óra). Az előadások szerdánként 18-19.30 óráig tartanak az egyetem főépületében (Budapest, Andrásy út 69-71.).

Várják a művészet iránt érdeklődő pedagógusokat, egyházi személyeket, papokat, lelkészeket, hittudományi felsőoktatási intézmények, valamint az egyházi iskolák jelenlegi és volt hallgatóit, illetve tanárait; hitoktatókat és lelképásztori munkatársakat; a téma iránt érdeklődőket. Továbbá - régészeket, muzeológusokat, művészeket, a vizuális kultúra területén működő személyeket, akik mélyíteni, illetve frissíteni szeretnék ismereteiket.

A résztvevők a szemeszter végén oklevelet és kreditigazolást kapnak; a tanfolyam a pedagógusoknak 5 órával beszámítható továbbképzésnek minősül. A jelentkezési lapokat szeptember 5-ig szakralsmuveszet.tanfolyam@mke.hu email címre várják. További információ: <http://www.mke.hu/node/3834> világhálós oldalon olvasható.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.